

(Фото: Корени)

Антикомунизам

у [Мишљења](#) 10. септембар 2014. [46 Коментара](#)

После смрти Јосипа Броза, појављује се један нов идеолошки став и активност усмерени на сукобљавање, и оповргавање комунистичке идеологије, на оспоравање друштвено-историјске вредности и научног социјализма.

Сада су се многи окуражили који су до јуче били сакривени у неку мишју рупу, доказивали су њене превазиђености. То није ни било потребно јер је било очигледно. Одмах почиње политичка делатност оријентисана на неутралисање и сузбијање утицаја који су вршили носиоци комунистичке идеологије у свакодневной пракси за задњих 50. година.

Антикомунизам је био платформа на којој су се скупљали сви они који су се наводно борили против комунизма, они су само желели да униште такав друштвено – политички систем, који би остао без адекватне заштите државе као институције, самим тим би остала без икакве заштите друштвена својина коју су стварале генерације целокупног становништва.

Да би ту имовину могли да преотму, преузму, да промени власника, да се сада са неког апстрактног друштва преведе и то врло конкретно на сналажљиве особе које су се нашле на право место и у право време, та се имовина растакала, прелазила у руке, опет једног малог броја људи.

Направили су разне називе, на пример транзиција, како то лепо стручно звучи за наиван народ, то значи једино прелазак друштвеног капитала у приватне џепове. Преузета је терминологија са Запада, као аукције, тендери и ко би га знао шта су све смислили да би тој отимачини дали правну форму, а управо највећи број тог новог друштвеног слоја, не класе, који су се борили против комунизма управо су зарадили почетни капитал у социјализму.

То им је био почетни капитал да откупе сада нешто скоро за бадава, чак и фабрике за неколико евра, али наивном народу није тешко објаснити па знате они имају обавезе, да преузму дугове, па раднике па ово, па оно. Лакрдија, циркус и ништа друго.

Без подршке Запада то је било немогуће урадити. Прво се сондирао терен, основани су у Европи институти који су имали једини циљ, рушење комунизма, покупити им капитал јер ће га њихове вође сами изнети из земље и онда пласирати свој капитал и добити јефтине сировине, јефтину радну снагу и неисцрпно тржиште за пласирање својих производа. Зар то не звучи нешто познато, зар то није већ виђено али на другим просторима, зар то није перфидна колонизација. Зар то није експропријација, експропријатура?

Пре тога врши се дуготрајна пропаганда против социјалистичких земаља. Доказивали су да су ти системи у Источној Европи тоталитарни, лишени демократије и слободе личности, да је економија без приватне иницијативе суђена на пропаст. Све је то тачно. Управо су стално доказивали да је тај систем неспособан. Није се стало само на пропаганди, вршио се политички и економски притисак на социјалистичке земље.

Ограничава се трговина са њима, политичка и културна сарадња, а поготово пружање економске помоћи. Ради застрашивања повремено се демонстрира војна моћ капиталистичког система, а као крајњи метод корупција и куповина свих носилаца власти у свим социјалистичким земљама, можда са неким часним изузетком. Оно што је започео Јељцин завршио је Горбачов, и ставио тачку, али је створио услове за невиђену пљачку.

Дип.пол. Витомир Васић

5/5 (100%)
based on 1 rating

Означено са: [антикомунизам](#) [витомир васић](#) [имовина](#) [народ](#) [приватни џепови](#) [Социјализам](#) [Транзиција](#)